

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 12C/77/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813210037
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Edita Kušnírová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2015:7813210037.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Editou Kušnírovou, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, práv. zast. Tomáš Kušník, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej T. E., N.. XX. XX. XXXX, W. A. T., B. XXXX/ X, v konaní zastúpená ustanoveným opatrovníkom, V.. V. S., zamestnancom Okresného súdu Košice II., o zaplatenie 1.143,63 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.143,63 Eur, spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania z uvedenej dlžnej sumy, za čas od 15. 02. 2011 do zaplatenia, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Žalovaná je povinná nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 448,06 Eur, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu žalobcu.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1.143,63 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.143,63 Eur od 15. 02. 2011 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že žalobca prevzal uvedenú pohľadávku na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14. 02. 2011 od právneho predchodcu žalobcu, od Všeobecnej úverovej banky, a. s. (ďalej len „VÚB, a. s.“). Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli dňa 21. 04. 2006 Zmluvu č. XXXXXXXXXXX. Na základe uvedenej zmluvy VÚB, a. s. poskytla peňažné prostriedky žalovanej, a to do výšky požadovaného kontokorentného úveru 10.000,- Sk, typ úveru Flexidebet. Žalobca vyslovil názor, že uvedená zmluva spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ust. § 497 až 507 Obchodného zákonníka. Pohľadávka žalobcu v čase postúpenia predstavovala sumu 1.166,66 Eur, ktorá pozostávala z istiny 1.143,63 Eur, z kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 23,03 Eur. Kapitalizovaný úrok z omeškania si žalobca neuplatnil v tomto konaní. Žalobca poukázal na to, že novelizovaným ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa nespravujú nároky vzniknuté pred 01. 01. 2008 a neposudzuje sa ani platnosť právnych úkonov, ktoré vznikli pred týmto dňom. Pokiaľ bola pred uvedeným dňom uzavretá zmluva o úvere, kde bol dlžník spotrebiteľom, je potrebné posudzovať v danom prípade zákon o spotrebiteľských úveroch ako špeciálny predpis a z hľadiska práva a povinnosti, ktoré nie sú v tomto zákone upravené, je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Použitie Občianskeho zákonníka do 31. 12. 2007 bolo prípustné len podľa ust. § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka, a to v prípadoch, ak niektoré otázky nebolo možné riešiť podľa Obchodného zákonníka. V tomto prípade zmluva o úvere bola upravená len v Obchodnom zákonníku a v dôsledku toho

sa nevzťahovala povinnosť uvedená v prechodnom ust. § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka na účastníkov úverovej zmluvy.

Dňa 23. 10. 2013 vstúpil do konania na stranu žalovanej vedľajší účastník, a to OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Košice.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz č. k. 19Ro/232/2013 - 35 zo dňa 07. 11. 2013, proti ktorému podal odpor vedľajší účastník, ktorý súčasne podal námietky premlčania celej pohľadávky.

Žalovanej nebolo možné doručiť platobný rozkaz a z toho dôvodu bol platobný rozkaz zrušený uznesením č. k. 19Ro/232/2013 - 53 zo dňa 14. 03. 2014.

Súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania nebolo možné zabezpečiť od žalovanej, následne vedľajší účastník dňa 11. 11. 2014 vystúpil z konania. Z toho dôvodu súd nerozhodol o vznesenej námietke neprípustnosti vedľajšieho účastníctva.

V priebehu konania nebolo možné zistiť miesto pobytu žalovanej, z toho dôvodu súd ustanovil uznesením č. k. 12C/77/2014 - 79 zo dňa 09. 06. 2015 žalovanej opatrovníka, v zmysle ust. § 29 ods. 2,6 O. s. p.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, oboznámením sa s pripojenými listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav veci.

Žalobca trval na podanej žalobe, aj s poukazom na pripojené listinné dôkazy. Zdôraznil, že žalovanej bola doručená výpoveď dňa 05. 10. 2010, od uvedeného obdobia nedošlo zo strany žalovanej k žiadnej úhrade.

Ustanovený opatrovník žalovanej sa k doručenej žalobe nevyjadril, nenavrhol doplnenie dokazovania, z toho dôvodu súd postupoval podľa ust. § 101 ods. 2 O. s. p.

Zo žiadosti o poskytnutie kontokorentného úveru - flexidebetu zo dňa 21. 04. 2006 vyplynulo, že žalovaná požiadala právneho predchodcu žalobcu, Všeobecnú úverovú banku, a. s., so sídlom v Bratislave, o poskytnutie kontokorentného úveru do výšky sumy 10.000,- Sk. Súčasťou žiadosti boli informácie a údaje o žalovanej, kde bol zisťovaný aj zárobok žalovanej.

Z pripojených Všeobecných obchodných podmienok pre VÚB, a. s. pre depozitné produkty vyplynulo, že povolené prečerpanie znamená povolený debetný zostatok na bežnom účte, o výšku ktorého sa zvyšuje použiteľný zostatok na bežnom účte. V zmysle bodu 4.10.1., na základe stanovených kritérií, ktoré závisia od kreditných obrátov realizovaných na bežnom účte, môže zriadiť poskytovateľ k bežnému účtu povolené prečerpanie. O výške a začiatku povoleného prečerpania bude žiadateľ informovaný. V zmysle bodu 4.10.5, povolené prečerpanie je úročené úrokovou sadzbou pre povolený debet, ktorý je možné jednostranne meniť a ktoré sa oznamuje zverejnením. Dňom vzniku debetného zostatku z dôvodu povoleného prečerpania, sú účtované úroky počnúc dňom vzniku debetného zostatku na bežnom účte do dňa predchádzajúceho dňu úplného zaplatenia dlžnej čiastky.

Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14. 02. 2011 vyplynulo, že VÚB, a. s., so sídlom v Bratislave, postúpila pohľadávky spoločnosti EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom v Bratislave. K zmluve bola pripojená príloha, z ktorej bolo zistené, že dlžník bol identifikovaný pod č. 585, bežný účet XXXXXXXXXXXX, celková výška pohľadávky ku dňu postúpenia predstavovala 1.166,66 Eur, z toho istina 1.143,63 Eur a úrok z omeškania 23,03 Eur. Úrok z omeškania predstavoval výšku 25 %. Posledné evidované prečerpanie bolo dňa 22. 10. 2007 a dátum poskytnutia úveru bol 10. 09. 2004.

Pokusom o zmier zo dňa 22. 08. 2013 žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 1.143,63 Eur, zmluvného úroku vo výške 259,43 Eur a úroku z omeškania vo výške 23,03, dlžná suma spolu 1.426,09 Eur, a to najneskôr v lehote do 29. 08. 2013.

V danom prípade súd posudzoval uvedený vzťah ako vzťah v zmysle príslušných ustanovení Obchodného zákonníka.

Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 502 ods. 1 ObZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa ust. § 503 ods. 1 ObZ, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovanej bol poskytnutý kontokorentný úver právnym predchodcom žalobcu, VÚB, a. s., ktorý riadne žalovaná nesplácala, v dôsledku čoho dlžná suma predstavovala ku dňu postúpenia pohľadávky 1.166,66 Eur, z toho istina sumu 1.143,63 Eur, zvyšujúcu časť tvoril kapitalizovaný úrok z omeškania, ktorý si však žalobca neuplatňoval. V zmysle citovaného ust. § 497 ObZ bolo povinnosťou žalovanej vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky. Túto povinnosť si nespĺnila, z toho dôvodu súd zaviazal žalovanú na zaplatenie dlžnej istiny vo výške 1.143,63 Eur. Žalovaná sa dostala do omeškania nepochybne najneskôr v období, kedy jej bola zaslaná výpoveď, tzn. 05. 10. 2010. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania až od dňa 15. 02. 2011, tzn. dňom nasledujúcim po postúpení pohľadávky a keďže súd je však viazaný žalobou, priznal úroky z omeškania od uvedeného obdobia.

Podľa ust. § 369 ods. 1 ObZ, ak je dlžník v omeškani so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 586/2008 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Úrok z omeškania bol priznaný v zmysle ust. § 369 ods. 1 ObZ, ako zákonný úrok, vychádzajúc z Nariadenia vlády č. 586/2008 Z. z. a bol tvorený jednak základnou úrokovou sadzbu ECB, ktorá v období uplatňovania úroku predstavovala 1 %, s pripočítaním 8 percentuálnych bodov, predstavoval úrok z omeškania 9 %.

Zhodnotením vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobca sa dôvodne domáhal zaplatenia žalovanej sumy od žalovanej, vrátane úroku z omeškania a preto žalobe vyhovel.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Právny zástupca žalobcu si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia za 4 úkony právnej pomoci (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie žaloby dňa 26. 09. 2013, pokus o zmier zo dňa 22. 08. 2013 a účasť na pojednávaní dňa 08. 07. 2015).

Hodnota jedného úkonu v zmysle ust. § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. predstavovala výšku 61,41 Eur. Súd priznal odmenu za 3 úkony právnej pomoci žalobcovi, a to vo výške 184,23 Eur. K 2 úkonom vykonaným v roku 2013 bol priznaný režijný paušál, v zmysle ust. § 16 ods. 3 uvedenej vyhlášky, vo výške 7,81 Eur, tzn. za 2 úkony vo výške 15,62 Eur a za 1 úkon vykonaný v roku 2015 vo výške 8,39 Eur. Spolu režijný paušál výške 24,01 Eur.

Trovy právneho zastúpenia vrátane režijného paušálu predstavovali výšku 208,24 Eur.

Právny zástupca žalobcu si uplatnil cestovné výdavky spojené s cestou na pojednávanie na tunajší súd dňa 08. 07. 2015. Cesta bola vykonaná osobným motorovým vozidlom značky Audi Q7, EČV: K., za cestu vykonanú z K. do T. a späť, za cestu obojstranne vykonanú. Bola uplatnená základná náhrada za cestu, kde počet kilometrov bol 140 km a bol násobený náhradou/km v sume 0,183 Eur. Náhrada predstavovala sumu 25,62 Eur. V rámci cestovného bola uplatnená náhrada za spotrebované pohonné hmoty pri priemernej spotrebe 7,4 litra/100 km a cene pohonných hmôt 1,21 Eur/liter, spolu v sume 12,54 Eur.

Právny zástupca žalobcu si vyúčtoval stratu času za 5 začatých polhodín strávených na ceste na vytýčené pojednávanie (á 13,98 Eur) v sume 69,90 Eur.

Spolu odmena a hotové výdavky predstavovali sumu 316,30 Eur.

Právny zástupca žalobcu preukázal, že je platiteľom DPH Osvedčením o registrácii s účinnosťou od 10. 07. 2006, z toho dôvodu súd priznal v zmysle ust. § 18 ods. 3 uvedenej vyhlášky DPH 20 % zo sumy 316,30 Eur, z vyčíslenej sumy odmeny, režijného paušálu, cestovného a straty času, vo výške 63,26 Eur. Spolu súd priznal trovy právneho zastúpenia v celkovej sume 379,56 Eur.

Súd nepriznal žalobcovi úkon - pokus o zmier, pretože v danom prípade sa jednalo o úkon právnej pomoci pred začatím konania a navyš nebola pripojená žiadna listina, z ktorej by bolo možné vyvodit', že pokus o zmier bol skutočne doručovaný žalovanej.

Celková náhrada trov konania, vrátane zaplateného súdneho poplatku vo výške 68,50 Eur, predstavovala výšku 448,06 Eur, ktorú je žalovaná povinná zaplatiť v zmysle ust. § 149 ods. 1 O. s. p., na účet právneho zástupcu žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie, v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ust. § 205 ods. 1,2 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.